



1. Sme saleziáni do špiku kostí?

Existujú rôzne úrovne saleziánskeho povedomia našich bratov a sestier. Tí, ktorí sa už roky nevracajú k základným spisom saleziánskej spirituality dona Bosca, neštudujú jeho život, nespoznávajú jeho diela, nesledujú súčasné saleziánske úvahy a reflexie. K týmto má veľmi blízko skupina tých, ktorí síce saleziánske pramene opustili, ale veľmi ochotne a horlivo čítajú a praktizujú tie najrôznejšie spirituálne prúdy súčasnosti či minulosti. Existujú aj tí, ktorí teoreticky alebo prakticky prechádzajú do iných skupín, ktoré sa im zdajú duchovne radikálnejšie a preto užitočnejšie pre ich duchovný život. Potom tu máme tiež skupinu nadšených saleziánov, ktorí síce prežívajú a praktizujú saleziánsku spiritualitu, ale ich poznanie saleziánskej charizmy zostalo na úrovni „opakovania“ don Boscových výrokov a praktík, ktoré či chceme alebo nechceme v mnohom patria do sveta 19. storočia.

Ak chceme byť saleziánmi telom aj dušou – a nehanbiť sa za to v kontexte súčasnej Cirkvi a sveta, tak je potrebné, aby sme sa trochu zamysleli nad našou saleziánskou identitou.

Keď don Bosco 18. decembra 1859 zakladal Saleziánsku spoločnosť vyjadril jej cieľ nasledovne: *"za účelom a v snahe podporovať a zachovávať ducha pravej lásky, ktorý je potrebný pre prácu v oratóriách pre opustenú a ohrozenú mládež sa jej členovia spájajú s cieľom pomáhať si navzájom vo vlastnom posvätení sa, usilujú sa čo najviac šíriť Božiu slávu a pracovať na spáse duší, najmä tých, čo najviac potrebujú poučenie a výchovu.* (MB VI, Cap 24, p. 335.)

Teda základ a cieľ saleziánskej spirituality je starostlivosť o (duše) mladých. Na tomto základe stojí naša identita. Treba si však všimnúť, že **identita** nie je dajaký abstraktný cieľ, ku ktorému sa blížime a o ktorom uvažujeme. Je dôležité podčiarknuť, že identita nie je niečo statické, ale je to vec dynamická. Je to niečo, čo sa denne robí a čo sa formuje aj podnetmi a situáciami, ktoré prežívame.

Rektor seminára v Montpellier sa po diskusii so svojimi spolubratmi o tom, ktorá metóda by sa mala uprednostniť, či tá od sv. Vincenta z Paoli alebo tá od sv. Františka Saleského, spýtal dona Bosca na to, akú metódu používa na privádzanie duší k Bohu. Don Bosco odpovedal: *"Chcete, aby som mi vysvetlil svoju metódu. Mah!... Ani neviem. Vždy som išiel vpred tak, ako ma Pán inšpiroval a okolnosti si to vyžadovali* » (MB XVIII, 4).

Božie slovo

Preto odložte všetku nečistotu a akúkoľvek zlobu a v tichosti prijmite zasiate slovo, ktoré má moc spasit' vaše duše. A slovo aj uskutočňujte, *nebuďte len poslucháčmi*, ktorí klamú sami seba. Lebo kto iba počúva slovo a neuskutočňuje ho, podobá sa mužovi, čo si v zrkadle prezerá svoju prirodzenú tvár. Pozrie sa na seba, odíde a hneď zabudne, aký je. Ale kto sa zahľadí do dokonalého zákona slobody a vytrvá, kto nie je zábudlivý poslucháč, ale **uskutočnovateľ diela**, ten bude blahoslavený pre svoje skutky. (Jak 1,21-25)



Slovo Cirkvi

JÁN PAVOL II., *Otcovi mladých* (list saleziánskej rodine z roku 1988)

4. Dielo oratórií (dona Bosca) **začína** v roku 1841 „**jednoduchým katechizmom**“. Postupne sa rozvíja, aby zodpovedalo naliehavým situáciám a potrebám. Je tu **útulňa** pre bezprizorných, remeselnícka **škola a dielňa**, kde sa chlapci priúčajú pracovať, aby si vedeli čestne zarábať na živobytie. Je tu aj **stredná škola** s humanitným zameraním, **otvorená pre duchovné povolania**, dobrá **tlač**, iniciatívy a metódy na voľný čas primerané vtedajšej dobe (**divadlo, hudba, spev, jesenné výlety** atď.). ... Podľa tých istých kritérií a **v tom istom duchu sa usiluje riešiť aj problémy ženskej mládeže**. Pán povzbudí vedľa neho spoluzakladateľku svätú Máriu Dominiku Mazzarellóvú so skupinou mladých spoločníčok, ktoré sa vo farnosti venujú kresťanskej výchove dievčat. Jeho pedagogický postoj **povzbudzuje zasvätené osoby, mužov a ženy a „spolupracovníkov“ s tými istými výchovnými a apoštolskými ideálmi**. Zapája aj **bývalých žiakov** a povzbudzuje ich, aby predstavovali a rozvíjali výchovu, v ktorej boli vychovaní.

5. **Tento mohutný duch iniciatívy** je *ovocím hlbokého vnútorného života*. Postava tohto svätca sa originálne vyníma medzi veľkými zakladateľmi rehoľných inštitútov v Cirkvi. Vyniká v mnohých smeroch:

- je iniciátorom školy novej a prítlačivej apoštolskej spirituality,
- je šíriteľom osobitnej úcty k Panne Márii Pomocnici kresťanov a Matke Cirkvi,
- je svedkom verného a odvážneho cítenia s Cirkvou, ktoré prejavoval citlivým sprostredkúvaním v neľahkých vzťahoch medzi Cirkvou a štátom,
- je realistickým a praktickým apoštolom, otvoreným pre prínos nových objavov,
- je horlivým organizátorom misí s katolíckou citlivosťou,
- je vynikajúcim vzorom prednostnej lásky k mladým, najmä k najchudobnejším pre dobro Cirkvi a spoločnosti,
- je majstrom účinnej a geniálnej výchovnej praxe zanechanej ako dar, ktorý treba chrániť a rozvíjať.

Naša situácia

- Aký je môj/náš (v stredisku) vzťah k poznávaniu a prežívaniu saleziánskej spirituality dona Bosca?
- Je nám zrejmé, **prečo sme sa zhromaždili** ako saleziáni spolupracovníci v čom si máme pomáhať a čím sa máme zaoberať?
- Akí saleziáni máme byť pre mladých, pre Cirkev, pre svet okolo nás? Čo máme robiť a čo vyžarovať?
- Akými iniciatívami don Bosco odpovedal na potreby mladých a sveta vo svojom čase? A my? Uvažujeme ako odpovedať? Čo ponúknuť? Len to, čo robil don Bosco alebo len to, čo sa robilo za totality?
- *Toto sme spoznali a hlbšie si uvedomili*
- *Toto by sme mohli zmeniť v našej životnej praxi*